

apoštolského pôvodu v Cirkvi napreduje s pomocou Ducha Svätého“. Deje sa to plným pochopením prostredníctvom „rozjímania a štúdia veriacich“, skúsenosťou, ktorá vychádza z „hlbšieho porozumenia duchovným skutočnostiam“, a predovšetkým kázaním nástupcov apoštolov, ktorí dostali „spoľahlivú charizmu pravdy“. Stručne povedané: „Cirkev vo svojej náuke, živote a bohoslužbe trvalo zachováva a odovzdáva všetkým pokoleniam všetko, čím je a čomu verí“.

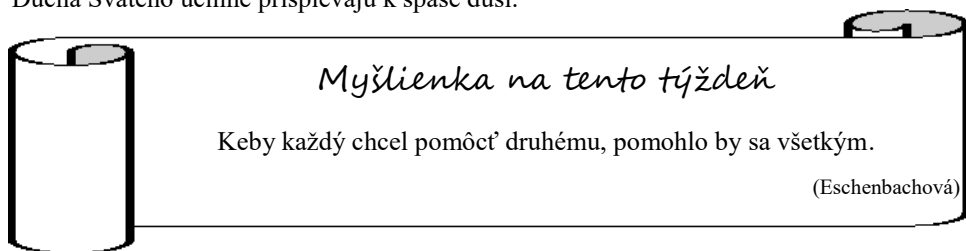
Známy je v tejto súvislosti výrok svätého Gregora Veľkého: „Sväté písmo rastie s tými, ktorí ho čítajú.“ A už svätý Augustín tvrdil, že „jedno je Božie slovo, ktoré sa rozvíja v celom Písme, a jedno je Slovo, ktoré zaznieva z úst mnohých svätých“. Božie slovo teda nie je skamenené, ale je živou a organickou skutočnosťou, ktorá sa rozvíja a rastie v Tradícii. Tá ho vďaka Duchu Svätému chápe v bohatstve jeho pravdy a vteľuje ho do meniacich sa podmienok dejín.

V tomto duchu je podnetné aj to, čo navrhoval svätý učiteľ Cirkvi John Henry Newman vo svojom diele Vývoj kresťanskej náuky. Tvrdil, že kresťanstvo, či už ako skúsenosť spoločenstva, alebo ako náuka, je dynamickou skutočnosťou, tak ako to naznačil sám Ježiš v podobenstvách o semene: je to živá realita, ktorá sa rozvíja vďaka vnútornej životnej sile.

Apoštol Pavol opakovane povzbudzuje svojho učeníka a spolupracovníka Timoteja: „Timotej, stráž zverený poklad“. Dogmatická konštitúcia Dei Verbum nadväzuje na tento Pavlov text slovami: „Svätá Tradícia a sväté písmo tvoria jeden jediný poklad Božieho slova zverený Cirkvi“, ktorý vykladá „živý učiteľský úrad Cirkvi, ktorého autorita sa vykonáva v mene Ježiša Krista“. „Poklad“ je pojem, ktorý má vo svojom pôvodnom význame právny charakter a ukladá depozitárovi povinnosť zachovať obsah, ktorým je v tomto prípade viera, a neporušene ho odovzdať.

„Poklad“ Božieho slova je aj dnes v rukách Cirkvi a my všetci, každý vo svojich cirkevných službách, sme povolaní naďalej ho strážiť v jeho celistvosti ako Severku na našej ceste zložitými dejinami a ľudskou existenciou.

Na záver, milovaní, ešte raz počúvajte Dei Verbum, ktoré vyzdvihuje prepojenie Svätého písma a Tradície – ako sa v ňom uvádza – navzájom súvisia a sú spojené, že jedno bez druhého by neobstálo, a spolu, každé svojím spôsobom, pôsobením jediného Ducha Svätého účinne prispievajú k spásu duší.

Farský list, katolícky informačný bulletin vydávaný pre vnútornú potrebu Rímskokatolíckej farnosti Najsvätejšej Trojice, Udavské (udavske@abuke.sk).
Vydávaný bez jazykovej úpravy.

Číslo účtu Udavské: SK61 0900 0000 0000 8690 9062; Veľopolie: SK79 0900 0000 0004 6174 6905

Farský list

farnosti Najsvätejšej Trojice v Udavskom

1. marec 2026

Cirkev uchováva jeden posvätný poklad Božieho slova Katechéza Svätého Otca Leva XIV.

[Ježiš povedal svojim učeníkom:]

„*Toto som vám povedal, kým som ešte s vami. Ale Tešiteľ, Duch Svätý, ktorého Otec pošle v mojom mene, ten vás naučí všetko a pripomenie vám všetko, čo som vám povedal.*“ Jn 14, 25 – 26

Pri pokračovaní v čítaní koncilovej konštitúcie Dei Verbum o Božom zjavení sa dnes zamýšľame nad vzťahom medzi Svätým písmom a Tradíciou. Ako východisko si môžeme vziať dve evanjeliové scény.

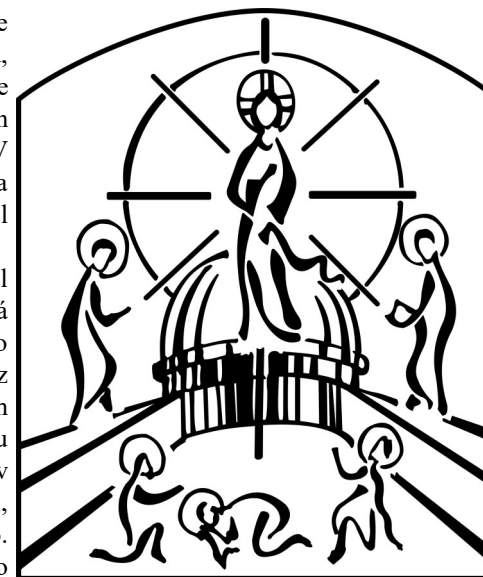
V prvej, ktorá sa odohráva vo Večeradle, Ježiš vo svojom veľkom rozlúčkovom príhovore k učeníkom hovorí: „*Toto som vám povedal, kým som ešte s vami. Ale Tešiteľ, Duch Svätý, ktorého Otec pošle v mojom mene, ten vás naučí všetko a pripomenie vám všetko, čo som vám povedal. [...] Keď príde on, Duch pravdy, uvedie vás do plnej pravdy.*“

Druhá scéna nás zasa vedie na galilejské vrchy. Zmŕtvychvstalý Ježiš sa zjavuje učeníkom, ktorí sú prekvapení a pochybujú, a zveruje im poslanie: „*Chodte teda a robte mi učeníkmi všetky národy, [...] učiac ich zachovávať všetko, čo som vám prikázal.*“ V oboch týchto scénach je zreteľná úzka súvislosť medzi slovom, ktoré vyslovil Kristus, a jeho šírením v priebehu storočí.

Práve to vyjadruje Druhý vatikánsky koncil pomocou pôsobivého obrazu: „*Posvätná Tradícia a Sväté písmo teda navzájom úzko súvisia a sú spojené. Veď obe vyvierajú z toho istého božského prameňa, určitým spôsobom splývajú v jedno a smerujú k tomu istému cieľu.*“ Cirkevná Tradícia sa rozvíja v dejinách prostredníctvom Cirkvi, ktorá stráži, vykladá a sprítomňuje Božie slovo. Katechizmus Katolíckej cirkvi v tejto súvislosti pripomína výrok cirkevných otcov:

„*Sväté písmo je napísané v srdci Cirkvi skôr, než je zapísané na hmotných nosičoch*“, teda v posvätnom texte.

V nadväznosti na Kristove slová, ktoré sme citovali, koncil vyhlasuje, že „*Tradícia*

Program sv. omši
2. – 8. marec 2026

	Udavské	Veľopolie
<i>Pondelok</i> Pondelok po 2. pôstnej nedeli		
<i>Utorok</i> Utorok po 2. pôstnej nedeli	17.30 + rod. Dupaľová a Sivá	
<i>Streda</i> Streda po 2. pôstnej nedeli		17.30 + Milan Varga
<i>Štvrtok</i> Štvrtok po 2. pôstnej nedeli	17.30 + Verona Grivnová	
<i>Piatok</i> Piatok po 2. pôstnej nedeli	18.00 Na úmysel ordinára	17.00 + Mária Komarová
<i>Sobota</i> Sobota po 2. pôstnej nedeli	9.00 Za ZBP Veronika s rodinou	
<i>Nedeľa</i> 3. pôstna nedeľa	10.30 Za farnosť	9.00 Za ZBP Ján Dzurov

Sviatosť zmierenia

	Udavské	Veľopolie
<i>Utorok</i>	16.30 - 17.30	
<i>Streda</i>		16.00 - 17.30
<i>Štvrtok</i>	15.30 - 17.30	

Udavské – upratovanie kostola

Upratovanie kostola v sobotu o 9.30: Monika Stebilová a Marianna Stebilová.

Veľopolie – upratovanie kostola

Upratovanie kostola: rodina Behunová č. 75 a rodina Behunová č. 116.

Služba lektorov (2. – 8. marec)

Udavské

Utorok - Lucia Gajdošová

Štvrtok - Ingrid Terkošová

Piatok - Darina Šteňková

Sobota - Mária Feriková

Nedeľa - Mária Nergešová a Bernard Behún

Veľopolie

Streda - Renáta Marková

Piatok - Klára Trešňáková

Nedeľa - Zuzana Tokárová a Katarína Čabalová

Udavské – Prvá nedeľa

Pobožnosť križovej cesty a pobožnosť Prvej nedele pred vyloženou Oltárnou sviatosťou bude v nedeľu 1. marca o 15.00.

Udavské – Prvá sobota

V sobotu 7. marca o 8.15 bude vo farskom kostole pobožnosť Fatimskej soboty.

Pomazania chorých

Možnosť prijať sviatosť Pomazania chorých bude v tomto týždni vo sv. omši: Udavské vo štvrtok a Veľopolie v stredu.

Kto môže prijať sviatosť Pomazania chorých

Pomazanie chorých sa môže vyslúžiť veriacemu, ktorý sa pre chorobu alebo starobu začína ocitať pre chorobu v nebezpečenstve. Sviatosť pomazania chorých má teda právo prijať veriaci, ktorý ochorel na takú chorobu, pri ktorej je vážne nebezpečenstvo smrti.

Byť „pre starobu v nebezpečenstve“ znamená rovnako nachádzať sa v nebezpečenstve smrti. Sviatosť pomazania chorých môže prijať veriaci, ktorý dôsledkom staroby, značne upadá na sile alebo má viac ako 75 rokov.

Pred pomazaním chorých treba pristúpiť k sviatosti zmierenia (nemusí to byť v deň prijatia sv. pomazania chorých) a po prijatí pomazania chorých tiež pristúpiť k sv. prijímaniu.

Spovedanie chorých pred Veľkou nocou

Chorí, ktorí by sa chceli vyspovedať pred Veľkou nocou nech sa zapíšu v sakristii do nedele 8. marca.

Predseda KBS Mons. Bober vyzýva k modlitbe za pokoj po rozpútaní konfliktu na Blízkom východe

„S hlbokou bolesťou prijímam správy o rozpútaní nového konfliktu na Blízkom východe. Vyjadrujem nesmiernu ľútosť nad tým, že zbrane opäť zvíťazili nad diplomaciou a volanie po mieri zostalo nevypočuté. Zomknime sa všetci v úpenlivej modlitbe za pokoj. Prosme spoločne o mier, na ktorý náš svet tak naliehavo čaká, a za ochranu pre každého, kto je v tejto chvíli ohrozený násilím.“

Cirkev na Slovensku sa zapojí do reťaze za „odzbrojený a odzbrojujúci“ mier

Od Popolcovej stredy až do konca pôstneho obdobia sa Cirkev v Európe stretáva pri eucharistickom stole, aby vyprosovala dar „odzbrojeného a odzbrojujúceho“ mieru na Ukrajine, vo Svätej zemi i na celom svete. Pre Konferenciu biskupov Slovenska bol určený termín 24. marec 2026.